

## **STUDIUL 10**

### **HRISTOS, LEGEA SI LEGĂMINTELE**

În acest studiu vom vedea care este relația dintre Hristos, Legea Sa veșnică și legămintele, adică legământul făcut de Dumnezeu cu oamenii după intrarea păcatului în lume. Pentru început, va trebui să înțelegem ce este legământul. Biblia vorbește despre mai multe legăminte, dar în realitate există un singur legământ prezentat sub diferite forme și reînnoit de mai multe ori datorită mai multor circumstanțe. În aceste forme ale legământului notăm prezența harului mântuitor al lui Isus. În vechiul legământ exista, iar în noul legământ de asemenea există. Problema nu este la Dumnezeu, ci întotdeauna la om. Un legământ este un acord, o înțelegere făcută între două părți. De exemplu, căsătoria este un legământ încheiat între un bărbat și o femeie, cei doi hotărându-se să trăiască de comun acord în dragoste reciprocă. Așa că merg la oficiul de stare civilă și semnează un document ca un fel de contract. Dar acest document nu este legământul propriu-zis; el este doar un simbol al legământului, adică al legământului de dragoste dintre cei doi. Un alt exemplu poate să fie contractul de vânzare-cumpărare al unei case, cele doua părți fiind vânzătorul, pe de-o parte, și cumpărătorul de cealaltă parte; unul dă, oferă casa, iar celălalt, banii. Astfel amândoi merg la notar și semnează contractul. Dar contractul semnat nu este legământul, ci numai simbolul legământului, un semn al înțelegerii dintre cei doi.

După căderea lui Adam și a Evei, a fost necesar să se facă un legământ de salvare între Dumnezeu și om. Dumnezeu mântuiește, iar omul primește mântuirea. Acest legământ, după cum am mai spus, s-a reînnoit de multe ori și a căpătat diverse forme în decursul istoriei prezentate de Biblie, iar de fiecare dată întâlnim harul.

Orice legământ are un simbol. Iată doua exemple care arată ce este simbolul. După potop, Dumnezeu a făcut un legământ cu ființele umane. Partea promisă de Dumnezeu era că nu va mai distruge lumea prin potop; acesta era legământul, iar simbolul era curcubeul. Acest legământ îl găsim în Gen. 9:11-15:

<sup>11</sup>*Fac un legământ cu voi că nici o făptură nu va mai fi nimicită de apele potopului, și nu va mai veni potop ca să pustiască pământul."*

<sup>12</sup>*Și Dumnezeu a zis: "Iată semnul legământului pe care-l fac între Mine și voi, și între toate viețuitoarele care sunt cu voi, pentru toate neamurile de oameni în veci:*

<sup>13</sup>*curcubeul Meu, pe care l-am așezat în nor, el va sluji ca semn al legământului dintre Mine și pământ.*

<sup>14</sup>*Când voi strânge nori deasupra pământului, curcubeul se va arăta în nor;*

<sup>15</sup>*și Eu Îmi voi aduce aminte de legământul dintre Mine și voi și dintre toate viețuitoarele de orice trup; și apele nu se vor mai face un potop, ca să nimicească orice făptură.*

Aici vedem că legământul cuprinde promisiunea lui Dumnezeu că nu va mai distruge lumea prin potop, iar simbolul acestui legământ este curcubeul.

Un alt simbol îl găsim în legământul făcut de Dumnezeu cu Avraam, când îi promite că îi va da mulți moștenitori și îi va da Canaanul în stăpânire, iar simbolul este circumcizia. Iată mărturia Scripturii, Geneza 17:2-4,8-10

<sup>2</sup>*Voi face un legământ între Mine și tine, și te voi înmulți nespus de mult".*

<sup>3</sup>*Avram s-a aruncat cu fața la pământ; și Dumnezeu i-a vorbit astfel:*

<sup>4</sup>*"Iată legământul Meu, pe care-l fac cu tine: vei fi tatăl multor neamuri.*

<sup>8</sup>*Ție, și seminței tale după tine, îți voi da țara în care locuiești acum ca străin, și anume îți voi da toată țara Canaanului în stăpânire veșnică; și Eu voi fi Dumnezeul lor."*

<sup>9</sup>*Dumnezeu a zis lui Avraam: "Să păzești legământul Meu, tu și sămânța ta după tine, din neam în neam.*

<sup>10</sup>*Acesta este legământul Meu pe care să-l păziți între Mine și voi, și sămânța ta după tine: tot ce este de parte bărbătească între voi să fie tăiat împrejur.*

Vom trece la partea a doua a studiului, iar aici vom vedea că orice legământ cuprinde promisiuni. În cazul concret al mântuirii, promisiunea este că Dumnezeu va da neprihănirea Sa omului păcătos. Acest legământ l-a încheiat prima dată cu Avraam și cu urmașii acestuia, promisiunea fiind nu numai că îi va binecuvânta cu mulți descendenți, ci chiar mai mult, îi va duce în Țara făgăduinței. În acele timpuri Dumnezeu l-a chemat pe Israel să fie poporul Său, Biserica Sa, dar mântuirea și intrarea în Țara făgăduinței urmau să fie o promisiune nu doar pentru poporul Israel, ci și pentru toate popoarele care ar fi accepta acest legământ. Astfel, Israel a fost chemat nu doar să se numească poporul lui Dumnezeu, ci mai mult, să fie lumina lumii, așa cum scrie în Isaia 60:1-3:

<sup>1</sup>*"Scoală-te, luminează-te! Căci lumina ta vine, și slava Domnului răsare peste tine.*

<sup>2</sup>*Căci iată, întunericul acoperă pământul, și negură mare popoarele; dar peste tine răsare Domnul, și slava Lui se arată peste tine.*

<sup>3</sup>*Neamuri vor umbla în lumina ta, și împărați în strălucirea razelor tale.*

Vedem cum Israel trebuia să fie lumina care să strălucească în mijlocul celorlalte popoare, dar din păcate a dat greș din cauza pierderii viziunii evanghelice. Astfel s-a transformat într-o națiune închisă, preocupată doar de detaliile Legii. În ciuda acestui eșec, făgăduințele lui Dumnezeu rămân valabile pentru biserica de astăzi, așa după cum spune scrie în 1 Petru 2:9:

<sup>9</sup>*Voi sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată.*

În rezumat, legământul lui Dumnezeu cu Israel implica intrarea triumfală a poporului Său în Țara promisă, iar ei erau datori să ia cu ei pe toți cei care doreau să îi însoțească pe drumul spre țara promisă. Dar această făgăduință era o făgăduință a harului, în care legea avea un rol instructiv și nu o funcție salvatoare. Legea pentru Israel era doar expresia dragostei lui Dumnezeu, pe baza căreia poporul să nu se piardă pe drumul spre Canaan.

Același lucru îl prezintă Pavel în Galateni 3:17-18:

<sup>17</sup>*Iată ce vreau să zic: un testament, pe care l-a întărit Dumnezeu mai înainte, nu poate fi desființat, așa ca făgăduința să fie nimicită, de Legea venită după patru sute trei zeci de ani.*

<sup>18</sup>*Căci dacă moștenirea ar veni din Lege, nu mai vine din făgăduință; și Dumnezeu printr-o făgăduință a dat-o lui Avraam.*

Din nou Pavel prezintă aici legământul mântuirii prin care Dumnezeu oferă iertare. Legea nu poate să mântuiască, să îndreptățească. Apostolul spune ca legea a venit 430 ani mai târziu, referindu-se la cele doua table de piatra cu legea, dar ale căror principii existau încă înainte de Sinai. Pavel continuă ideea și iată ce spune în versetele 21 și 22:

<sup>21</sup>*Atunci oare Legea este împotriva făgăduințelor lui Dumnezeu? Nicidecum! Dacă s-ar fi dat o Lege care să poată da viața, într-adevăr, neprihănirea ar veni din Lege.*

<sup>22</sup>*Dar Scriptura a închis totul sub păcat, pentru ca făgăduința să fie dată celor ce cred, prin credința în Isus Hristos.*

Înțelegi? Făgăduința mântuirii lui Dumnezeu este dată prin har, legea există, dar nu are o funcție salvatoare. Pavel include aici și un alt element, care este botezul. Ți amintești că în legământul făcut de Dumnezeu cu Avraam, poporul trebuia să se circumcidă, ca semn al legământului. Tot așa acum, în biserica creștină, fiecare trebuie să se boteze, ca semn de acceptare că Dumnezeu îl mântuiește pe fiecare prin har. Iată ce spun versetele 28-29:

<sup>28</sup>*Toți care ați fost botezați pentru Hristos, v-ați îmbrăcat cu Hristos.*

<sup>29</sup>*Și dacă sunteți ai lui Hristos, sunteți "sămânța" lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.*

Vrei să fii moștenitor al făgăduințelor divine? Atunci nu ai alta alternativă decât botezul.

În partea a treia a acestui studiu, vom vedea condițiile legământului, pentru că orice legământ are la bază niște cerințe. Să vorbim, de exemplu, de cumpărarea unei case. Eu îți vând casa mea, iar tu îmi dai banii. Obligația ta este să îmi dai banii, iar a mea este să îți dau casa. Dar, după un an, eu vreau să intru din nou în casă și, profitând că nu ești acasă, intru pe geam și dorm o noapte în camera ta. Ce fac atunci? Rup una dintre clauzele contractului de vânzare-cumpărare, rup legământul și risc să fiu arestat pentru violare de domiciliu.

Și legământul de mântuire dintre noi și Dumnezeu conține condiții, drepturi și obligații, reguli care trebuie respectate, iar aceste reguli sunt scrise pe cele două table de piatră scrise de Dumnezeu. Nu suntem mântuiți pentru că împlinim aceste reguli, ci pentru că prețul a fost plătit prin sângele Domnului Hristos. Noi am împlinit condițiile doar pentru a respecta legământul. Întorcându-ne la exemplul cu casa, casa nu este a ta pentru că locuiești în ea, ci pentru că ai plătit prețul. Pe vremea poporului Israel, de fiecare dată când se încălca legea, trebuia adus jertfa un miel pentru iertarea păcatului. După jertfa Domnului pe cruce, legea a continuat să existe, iar de fiecare dată când ființa umană încalcă această lege, nu mai nevoită să jertfească un miel, pentru că Isus S-a jertfit deja pe cruce. De aceea, noul legământ este superior celui vechi. În cel vechi se aducea jertfa un miel, care Îl reprezenta pe Isus, în cel nou chiar Isus este cel jertfit. Dar poruncile continuă să fie valabile, de aceea Ieremia 31:31-33:

<sup>31</sup>*Iată, vin zile, zice Domnul, când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou.*

<sup>32</sup>*Nu ca legământul, pe care l-am încheiat cu părinții lor, în ziua când i-am apucat de mână, să-i scot din țara Egiptului, legământ, pe care l-au călcat, măcar că aveam drepturi de soț asupra lor, zice Domnul.*

<sup>33</sup>*Ci iată legământul, pe care-l voi face cu casa lui Israel, după zilele acelea, zice Domnul: Voi pune Legea Mea înăuntrul lor, o voi scrie în inima lor; și Eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu.*

Ajungem la sfârșitul acestui studiu spunând că Evanghelia este vestea că, deși am păcătuit și am fost alungați de la fața lui Dumnezeu, există totuși speranță pentru noi prin sângele ispășitor al lui Isus. Sângele în Vechiul Testament era simbolizat prin sângele animalelor, dar astăzi este simbolizat prin însuși sângele lui Isus, care a fost vărsat pe Calvar. Este suficient să ai credință, să te încrezi în Dumnezeu și să accepți sacrificiul Fiului Său pentru tine. Efeseni 2:6:

<sup>6</sup>*El ne-a înviat împreună, și ne-a pus să ședem împreună în locurile cerești, în Hristos Isus,*

Această experiență victorioasă nu este încă o realitate, pentru că trăim încă în această lume a păcatului. Dar prin intermediul legământului, Dumnezeu ne dă certitudinea că vom fi învingători și vom locui cu Isus în locurile cerești. De aceea Pavel scrie în 2 Corinteni 4:16-18 următoarele:

<sup>16</sup>*De aceea, noi nu cădem de oboseală. Ci chiar dacă omul nostru de afară se trece, totuși omul nostru dinăuntru se înnoiește din zi în zi.*

<sup>17</sup>*Căci întristările noastre ușoare de o clipă lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veșnică de slavă.*

<sup>18</sup>*Pentru că noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele ce nu se văd; căci lucrurile care se văd, sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd, sunt veșnice.*

Iată ce spune Pavel! El ne îndeamnă să nu cădem de oboseală. De ce? Pentru că în fața făgăduințelor veșnice, toate dificultățile și întristările acestei vieți sunt ne semnificative. Sângele vărsat la Cruce este garanția salvării noastre, nu faptele noastre, pentru că, dacă ar fi așa, am vedea că toate sunt ca o cârpă murdară înaintea lui Dumnezeu. Iată cum completează Ioan în 1 Ioan 5:11-12:

<sup>11</sup>*Și mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică, și această viață este în Fiul Său.*

<sup>12</sup>*Cine are pe Fiul, are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața.*

Să nu uiți niciodată că viața veșnică este în Fiul lui Dumnezeu. Să nu uiți niciodată că îndreptățirea vine tot de la El. Tu singur nu poți face nimic, iar dacă nu poți face nimic, te invit să vii la El și El Îți va da odihnă.

Dumnezeu să te binecuvânteze!

*Traducere: Gabriel Radu  
Tehnoredactare: Nadia Safta*